Παναγιώτης Μαυροειδής

Ο Ριζοσπάστης επιχείρησε να απαντήσει, ως όφειλε, στην γελοία κατηγορία ταύτισης ναζισμού και κομμουνισμού.

Απέτυχε ωστόσο τελείως!

Η εφημερίδα της ΚΕ του ΚΚΕ δεσμευμένη από την πάση θυσία υπεράσπιση του «υπαρκτού», εξακολουθεί να επιμείνει στην ίδια **γραμμή ταύτισης της αριστερής κομμουνιστικής κριτικής στην οικοδόμηση του ιδιότυπου εκμεταλλευτικού και αυταρχικού καθεστώτος αναίρεσης της Οκτωβριανής Επανάστασης και των καταχτήσεων της, με τον …ναζισμό**, ακολουθώντας ακριβώς τη μεθοδολογία του Στάλιν στη ματωμένη δεκαετία του 1930.

Γράφει ο Ριζοσπάστης:

«Επομένως, ανεξάρτητα από τις υπερβολές στις διώξεις της περιόδου 1936 – 1938, η σοβιετική εξουσία στην ουσία απαντούσε στις αντικαθεστωτικές πράξεις, μιας και οι σκοποί των αντιφρονούντων και του γερμανικού ιμπεριαλισμού συνέκλιναν και μια αντεπαναστατική δραστηριότητα την περίοδο που η Σοβιετική Ενωση θα δεχόταν επίθεση θα μπορούσε να αποβεί καταστροφική».

Ας έχουμε μια συναίσθηση για το τι μιλάμε και ποιες είναι οι «υπερβολές»:

- Από τους 1.966 σύνεδρους που συμμετείχαν το 1934 στο 17ο Συνέδριο του ΚΚΣΕ, οι 1.108 εκτελέστηκαν μέχρι το 1938,
- Από τα 139 μέλη της Κεντρικής Επιτροπής που εξελέγησαν, εκτελέστηκαν στη συνέχεια τα 98.
- Οι Ζινόβιεφ, Κάμενεφ, Πιατάκοφ, Ράντεκ και άλλοι κομμουνιστές κατηγορήθηκαν ως πράκτορες της Γκεστάπο και τουφεκίστηκαν. Το ίδιο έγινε με τους Μπουχάριν, Ρίκοφ και άλλους. Ο Τόμσκι αυτοκτόνησε το 1936 και ο Ορτζονικίτζε αυτοκτόνησε το 1937.

- Από τα 26 τακτικά μέλη της Κ.Ε. του 10ου συνεδρίου (δηλαδή της τελευταίας Κ.Ε. όπου συμμετείχε ο Λένιν), τα 17 εκτελέστηκαν ή δολοφονήθηκαν.
- Από τα 10 τακτικά μέλη του Π.Γ. του 1922 (δηλαδή από την καθοδηγητική ομάδα που διεξήγε το νικηφόρο εμφύλιο), εκτελέστηκαν τα 6.
- Από τα 31 στελέχη που αναδείχτηκαν στο Π.Γ. μεταξύ 1919 και 1935, οι 20 εκτελέστηκαν.

Αν όλα τα παραπάνω δικαιολογούνται ή έστω χαρακτηρίζονται απλά **«υπερβολές»,** τότε δεν έχουμε καμία υπεράσπιση κανενός είδους κομμουνισμού, παρά μόνο **συνηγορία υπέρ του αντικομουνισμού**.

Δυστυχώς…